

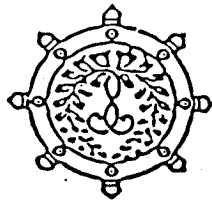
EKO

回

向

DRIEMAANDELIJKS
TIJDSCHRIFT

December 1992
Nr 55

Centrum voor Shin-Boeddhisme v.z.w.

Pretoriastraat 68

B-2600 Antwerpen-Berchem

Afgiftekantoor : 2600 Berchem 1

I n h o u d

Editoriaal : Opium voor het volk ?	1
Sh.A.Peel : De Naam is Namu Amida Butsu (xvii)	4
Bruno Van Parijs : Vertrouwen in de Naam	9
K.Haemers : Shinjin wast witter	11
K.Nishizaki : Wat betekent de nembustu voor mij	13
Amida in gevaar	17
Vragen staat vrij	19
Nieuwe aanwinsten in de bibliotheek	21
Jikoji-Nieuws	22

Het Centrum voor Shin-Boeddhisme v.z.w. en de Shin-Tempel JIKOJI erkennen de spirituele en morele autoriteit van de Jōdo-Shinshū Hongwanji-ha (Kyoto) in de personen van Hoofdabt Go-Monshu Koshin Ohtani en van Ere-Hoofdabt Zenmon Kosho Ohtani, maar zijn voorts organisatorisch en financieel autonoom. Hun werking is dus afhankelijk van uw medewerking, uw waardering en uw steun. Onze bankrekening (voor België) is 408-2066511-88, Centrum voor Shin-Boeddhisme V.Z.W., 2600 Berchem-Antwerpen. Voor Nederland en buitenland, bij voorkeur op postrekening 000-0173766-39, op naam van A.Peel, B-2600 Berchem-Antwerpen, België .

Editoriaal

Opium voor het volk ?

Voor kort, bij een lezing over sociologische aspecten van religies en 'sekten', herinnerde een van de aanwezigen aan een uitspraak die ik zo goed als vergeten was : godsdienst is opium voor het volk.

Nu is het Boeddhisme weliswaar geen gods-dienst, maar voor de meeste mensen ligt de Leer van de Boeddha toch wel in het toepassingsgebied van dergelijke uitspraak. De sociale en politieke structuren die de mensheid ontwikkeld heeft hebben inderdaad zowel in het tribale stadium als in de geëvolueerde stads- en staatssystemen de "hogere machten" ingeschakeld met het oog op een vlotte werking van macht en recht. Bij de Semieten en de oude Egyptenaren kregen de monarchen goddelijke prerogatieven; bij de Indo-europeanen was de vorst (Latijn *rex*, Sanskriet *raja*, Keltisch *rix* enz.) degene die de binding (*religio* van *religare* ? of van *relegere* ?) met de hogere machten moest onderhouden; bij de Chinezen was de keizer gelegitimeerd door het "mandaat van de Hemel". Die samenstrengeling van het goddelijke en het politieke had vanzelfsprekend de functie zowel het ene als het andere verteerbaar te maken.

Dat de uitspraak in de eerste plaats betrekking had op situaties in het christelijk milieu van de 19de eeuw, staat buiten elke twijfel. Toch kan men zich niet onttrekken aan de vraag in hoeverre het Boeddhisme eraan betanwoordt.

Historisch gezien dient deze vraag op een heel complexe manier beantwoord te worden. De Boeddha heeft immers nooit een socio-politiek systeem uitgewerkt of aangeraden, noch zelf de Dharma als staatsgodsdienst vooropgesteld. Zelfs koning Asoka, dat model van boeddhistisch vorst, heeft dat nooit gedaan; wel integendeel : zelf diep overtuigd boeddhist, heeft hij zijn koninklijke gunsten gelijkelijk verdeeld over de in zijn rijk bestaande religieuze groeperingen. Het ontbreken van een socio-politieke doctrine is zeer waarschijnlijk een van de oorzaken van het verdwijnen van het Boeddhisme uit Indië.

Ofschoon in China sommige keizers het Boeddhisme en de boeddhistische organisaties gunstig gezind waren, werd het er nooit een staatsgodsdienst en is het - administratief - steeds ondergeschikt geweest aan het Confucianistische denken. Wat vaak aanleiding gegeven heeft tot vervolgingen, waarvan de laatste (het marxistische maoïsme te buiten gelaten) in de 9de eeuw de dynamiek van de Leer

van de Boeddha in China zo goed als gebroken heeft. Ook in Japan bleek meer dan eens hoe ongeschikt het Boeddhisme wel is om als politiek machtssysteem ingeschakeld te worden.

Enkel in sommige Theravada-landen en in Tibet is het Boeddhisme in zijn lokale vormen als staatsgodsdienst ingevoerd geworden. Maar ook hier bleek in de meeste gevallen de noodzaak politiek beroep te doen op buiten-boeddhistische gegevens, die dan - over 't algemeen - getemperd werden door de geweldloosheid (*ahimsā*), de vredesgezindheid (*maitri*) en het mededogen (*karunā*) die het gedragspatroon van een boeddhistische maatschappij moeten kenmerken.

Wanneer men de Leer onderzoekt, bemerkt men nergens zelfs geen voorwendsel tot politieke of maatschappelijke beïnvloeding. In feite voelt het Boeddhisme (en de boeddhist) zich best als de Dharma buiten het socio-politieke spel gehouden blijft. En het is moeilijk in de geschiedenis van het Boeddhisme een situatie te ontdekken waarin de mens voor zijn lijden hier-en-nu *getroost* en *gesust* en *zoetgehouden* wordt door de Leer van de Boeddha. Het Boeddhisme leert geen *fatalistisch religieus aanvaarden* van het lijden in de hoop op "betere tijden", maar leert het lijden te overwinnen, overheen het lijden hier-en-nu te stijgen, het lijden naast zich neer te leggen. Lijden is geen verdienste waarmee men latere zaligheid betalen kan.

Evenmin is het Boeddhisme een *kapitalisatie* waarmee men zich werelds welzijn kan verzekeren, rijkdom, gezondheid, eer, macht. Er is weliswaar een stroming in het Japanse neo-Boeddhisme dat zulks vooropstelt, maar het gaat om een periferische beweging die uiteindelijk niet veel boeddhistisch inhoudt (en zich o.a. wél met politiek inlaat...). De werking van de Leer van de Boeddha - wanneer die goed intellectueel, emotioneel en spiritueel begrepen wordt - ligt elders. Niet in een betwistbaar hiernamaals of in een *feel-fine-don't-worry-be-happy* mentaliteit, maar door het *aanleggen* van een rustige gelijkmoedigheid overheen de zorgen en de vreugdes van het lijdensbestaan. Die zorgen en vreugdes worden niet onderdrukt, worden niet verdoofd, worden niet geloochend - maar ze worden *doorzien*, tot hun origine in begeerte, aversie en verdwazing teruggebracht.

Wanneer de momenten dàar zijn dat we ons ellendig, vereenzaamd, verdrukt voelen, en de wereld rondom ons schijnt ons in de steek te laten of de wereld in ons rijst onophoudelijk op als een moordende chaos, dan blijft ons de mogelijk zo nauw mogelijk in te haken op het Grote Mededogen en op de Volkomen Wijsheid van het Oneindige Boedhaschap "dat ons omvat om ons nooit meer los te laten". Niet

als troost, niet als een valium, niet als een kick, maar als een ontmoeting met een ware werkelijkheid, als een oceaan van zoals-het-is-heid.

Laten we die ontmoeting "shinjin", het Grote Amida-Gemoed van Vertrouwen noemen. In shinjin wordt de mens beschermd door alle boeddha's, alle bodhisattva's, alle goden en geesten. Niet zozeer tegen het ontmoeten van de talloze vormen van karmisch onheil : nergens in het universum is er immers een plaats waar men daaraan kan ontsnappen. Maar in shinjin kan de mens dat karmische onheil de baas door er geen nieuwe karmische vormingen uit te verwekken. Hij wordt het lijden de baas, leert het lijden in oorzaken en gevolgen te ontbinden.

Of dat gemakkelijk is ? Jà, dat is gemakkelijk. De moeilijkheid, de reuzemoeilijkheid is in zich alles klaar te maken om shinjin te verwerklijken. Er staat zoveel in de weg : onze angsten, onze verwachtingen, onze berekeningen. Moesten die er niet zijn, dan wordt het werkelijk de 'gemakkelijke weg' waar Nagarjuna het over heeft, de 'moeiteloze boottocht' op Amida's oceaan.

Helaas, wij zijn het die dat alles moeilijk maken. Als het Boeddhachap ons omvat, klampen wij ons als dwaze drenkelingen vast aan het scherpe riet dat onze handen openscheurt, aan onze daagse bindingen, aan onze verlangens naar zijn en hebben, aan onze ego-verdwazingen.

Maar hoe laten we die los ? Zelfs Shinran had er problemen mee...

Maar Shinran wist ook de oplossing : datgene waarin alles opgelost wordt wat verscheuring, tweehed, onvrede is, dat is de nembutsu.

De nembutsu niet als plusminus geschikt middel, als meditatieformule of als tovermantra. Maar de nembutsu als de eigenste stem van Amida. De nembutsu als kreet van onze wanhoop, van onze vervulling, van ons lijden, van onze verlichting.

Dus : NAMU AMIDA BUTSU .

In gassho.

Shitoku

De NAAM is NAMU AMIDA BUTSU (XVII)

Shitoku A. Peel

Hakarai : Zorgen en Berekeningen (2)

南
無
阿
彌
陀
佛

Het is dan ook via dit Pad van het Reine Land dat Amida's Mededogen - of noemt het Geloofte-Kracht of Natuurlijkheid of Verdienste-overdracht - elk van ons, elk wezen wat of hoe het ook moge zijn, tot de Geboorte in het Reine Land brengt. En als je het zò bekijkt, lijkt het allemaal erg eenvoudig. Wat is dat Pad van het Reine Land toch een gemakkelijke manier om van alle lijden verlost te worden ! De Boeddha doet immers alles... Helaas : maar zò eenvoudig, zo gemakkelijk is het niet. Want wij (d.i. 'ik') zijn er ook nog. En tegenover de natuurlijke werking van Amida's Geloofte-Kracht stellen wij onze fundamentele onwetendheden op. Het is alsof we ons afsluiten, ons verbergen voor het licht van Wijsheid en Mededogen.

Bovendien "zitten" we met "onze" natuurlijkheid of datgene wat we voor "onze natuurlijkheid" houden. We beelden ons in dat we "natuurlijk" handelen wanneer we de impulsen eigen aan ons bestaan van begeerte, haat en verdwazing involgen. We zijn maar al te vaak geneigd te denken dat "onze" natuurlijkheid erin bestaat de verlangens en de angsten van ons gemoed, van ons ego te verwezenlijken. We noemen dat zelf-bevestiging, ik-ontplooiing, assertiviteit. Dan wanneer het eigenlijk niets anders is dan een ego-triperige ambitie. Onze bevlekkingen (Skr. *klesa*, J. *bonnō*) zijn heer en meesters over ons bestaan. Het is beslist niet door het involgen van deze *bonnō* dat we baas in eigen gemoed worden. Beweren dat onze *bonnō* ons ware en werkelijke zelf zijn, dat is slechts een ego-illusie te meer.

Met de illusie dat we *iemand* zijn, dat we het centrum van de wereld zijn vermits al wat bestaat rondom ons draait, onderlijnen we dat we dat allemaal veel veel beter weten dan die Boeddha van jullie.

We willen bezig zijn. Actief. Dynamiek. We willen *doen*. Ons eigen lot in eigen handen nemen. Zelf-verdienste. Spiritueel miljardair worden : "Heb je gezien hoe heilig ik ben !". We kunnen niet dulden dat Boeddha's licht schijnt "helderder dan zon en maan, helderder dan het wonderjuweel...". *Mijn* licht moet helderder

zijn, het helderste. Daarom sluiten we alle luiken om elk licht buiten te houden. We willen zelfs niet weten dat er licht is. "... heiderder dan het wonderjuweel dat alle wensen vervult..."¹. Het Licht van de Boeddha vervult niet al onze wensen en verlangens. We kunnen zelfs niet in het licht van de zon kijken; laat staan dat we met onze *bonnō*-ogen in het Hinderloze Licht zouden staren.

Om al die redenen en vooral om onze zelf-genoegzaamheid, willen we alles zelf, door onszelf en voor onszelf doen, volgens onze persoonlijke middelen en plannen, volgens onze individuele bekommernissen. En waarlijk : heel wat kunnen we zelf doen. Geld verdienen, studeren, een boek schrijven, kilometers joggen, een biertje drinken, de auto wassen, erwtjes doppen. Daarmee heeft de Boeddha niets te maken. Maar bovendien zijn we zo pretentiefus dat we mordikus beweren dat we mordikus ons eigen nirvana willen veroveren.

Beschikken we over de middelen daartoe ? Hooghartig beweren we van wel. Wortelend in de fundamentele onwetendheid over onze ware en werkelijke natuur - die leegheid is - gebruiken we onze *bonnō* dan maar als motiveringen. We noemen dat 'libido' of 'geldingsdrang' of zo iets... We maken gebruik van onze persoonlijke begeertes, van onze individuele gevoelens van afkeer en haat, van onze verdwazing naar macht en rijkdom en eer en intellectuele weelderigheid.

Het is dan ook geen mirakel dat we gedoemd zijn te mislukken en onvermijdelijk terugvallen in smart, begoocheling, misleiding, pijn, wanhoop. Als boeddhisten weten we dat er geen permanent zelf kan zijn. Hoe kunnen we ons dan nog voorstellen dat we juist die zelf-kracht zouden opleveren om zelf-verwezenlijking te bereiken ?

En hoe kunnen we ooit vergeten dat verlossing, bevrijding, heil, Verlichting, nirvana, Geboorte in het Reine Land *niet die van ons, niet die van mij* is? Wat wij onze verlossing uit de kringloop van geboorte-en-dood noemen, *onze* Verlichting, *onze* Geboorte, dat is geen verlossing, geen Verlichting, geen Geboorte van iets zoals "wij" of "ik". Indien er verlossing is, dan is dat de verlossing voor alle wezens zonder onderscheid, de verlossing van alle wezens hoe ontelbaar ze ook zijn. Maar dat is de verlossing verwezenlijkt door NAMU AMIDA BUTSU sedert het tijdloze begin van de beginloze tijd. Dat is immers de werkzaamheid van het Boeddhachap. Dat is geen punctuele 'genade', maar de universele en noodzakelijke Verlichting van alle wezens.

¹Uit *Sambutsuge* (Groot Sutra, 1).

Deze éne en absolute Verlichting kan niet opgesplitst worden in ontelbare kleinzielige persoonlijke verlossinkjes.

Het ware beeld van verlossing, van nirvana is NAMU AMIDA BUTSU.

Het beeld van niet-verlossing is ons individuele ego-gerichte bezig-zijn-met mezelve, ons alles-beter-weten, waarbij we onze opgeblazen *bonnō* opstellen als zovele challengers van het Licht van Mededogen.

Hoe sterk zijn die *bonnō* van ons ? Daarbij moeten we bedenken dat ook ons verlangen naar Geboorte in het Reine Land (*yokushō*) eigenlijk ook een vorm van *bonnō* is. We willen ons lekker voelen in het Reine Land. "Feel fine in Jodo" zou onze slogan kunnen zijn. Maar ook dit verlangen - hoe nobel, hoe subliem ook - is uiteindelijk slechts een activiteit van onze ik-geest.

En verlangen wij wel écht naar die Geboorte ? Ik durf daaraan te twijfelen. Die geboorte is een fraaie geestesconstructie, "ein Gedankengebäude" zoals de Duitsers dat zo goed kunnen uitdrukken. Een hoopvol perspectief, maar tegelijkertijd zijn we er toch bevreesd voor. Of we de Geboorte nu situeren op het ogenblik van *shinjin* of op het moment van de dood, we blijven liever hier voortploeteren met onze bezigheden, ons gezin, onze zaak, onze gezondheid, ons geld, onze nieuwe wagen. De idee van Geboorte in het Reine Land is storend.

Zelfs Shinran had er problemen mee. Lees eens het 9de hoofdstuk van Tannisho om te ontdekken dat je niet alleen bent met je bevreemding. Ook Yuienbo en Shinran zelf konden geen gat in de lucht springen bij de gedachte aan Geboorte :

Het is moeilijk dit oude huis van lijden te verlaten. Wij hebben er rondgedoold van de ene geboorte naar de andere... We voelen niet meer het verlangen naar het Land van Vrede waarin we zullen geboren worden. Zo verblindend en overweldigend is ons begeren.

Waarom blijven we dan zeggen dat "verlangen naar Geboorte" één van de Drie Gemoedstoestanden is² ? In het hoofdstuk over Shinjin (KGSS III) lezen we :

... 'Verlangen naar Geboorte [in het Reine Land] is de roep van Tathagata tot de vele menigtes van levende wezens... Het gemoed van oprecht verlangen naar geboorte wordt aldus geschonken aan de oceaan van wezens. Het verlangen naar geboorte is het gemoed van verdienste-overdracht. En vermits dit het Gemoed van Groot Mededogen is, is het niet door twijfel bezoedeld.

²Zie Kyogyoshinsho III, 18-39 en VI, 15.

Eigenlijk zouden we dit liever niet weten. In plaats van onze eigen berekeningen en plannen op geestelijk vlak kwijt te geraken, zelfs in plaats van steeds maar bewuster te worden van de aanwezigheid in ons bestaan van *bonnō* en *hakarai* (berekeningen, bekommernissen), gaan we gewoon voort met ze te koesteren, te voeden, op te blazen omdat wij geloven dat ze onze ware persoonlijkheid zijn.

In plaats van elke open plek in ons gemoed in te vullen met Amida, vullen we de laden en vakjes en dozen van ons gemoed met onze ik-problemen en onze ego-berekeningen. Ons opbergvolume (ons bewustzijn) wordt aldus de uitdrukking van onze conflicten, van onze ontgoochelingen, van onze aversies, van ons dorsten en van onze zelf-misleiding.

Onze *hakarai* ontstaan noodzakelijkerwijze uit onze *bonnō*. Zij zijn onze hard-drugs, onze vergiften, onze kankers. Wij menen ze te gebruiken om anderen bestaan moeilijker te maken, maar vergeten hierbij dat wij ze onophoudelijk in ons eigen gemoed infuseren.

De enige uitweg die ons overblijft en die we *aankunnen*, dat is stilletjes-aan, heel stilletjes-aan en geleidelijk, maar ook (vooral !) in de kleine dingen van het bestaan, de vormen van ons ego-gericht denken te situeren, te beheersen en ze voorzichtigjes tot nul te herleiden. Het grote probleem is bewust te zijn van dit ego-gericht denken. Immers : elk van ons zal ten stelligste ontkennen zo'n 'schadelijk' ego-gericht denken te hebben.

En dat nul-punt, waar ligt dat ? Eerlijk, ik denk niet dat we ooit zo'n nul-punt kunnen bereiken. We zijn geen heiligen. We zijn geen wijzen.

Maar op een zeker ogenblik zullen we waarschijnlijk voelen dat het al maar gemakkelijker en eenvoudiger wordt op de Boeddha te rekenen dan op onze eigen constructies. We worden dan ook rustiger, zekerder en betrouwender over onze verdere levensloop. We zijn het probleem kwijt. Het is terechtgekomen waar het thuishoort : bij de werking van Amida's Gelofte-Kracht, in de oneindige oceaan van het Grote Mededogen. En het is alsof we kunnen drijven op deze oceaan, alsof *iemand* ons plots DE reddingsboei omgordt zodat we vlotter kunnen omgaan in onze oceaan van jammer en ellende. Die *iemand* is Amida, de reddingsboei is de Universele Gelofte van de Ander-Kracht. Heel dat heilsproces is de zaak van Amida Buddha. Dat is ZIJN *hakarai*, zijn plan, zijn gelofte, zijn activiteit.

Om nog even iets uit Tannisho³ te lezen :

...Wanneer wij ertoe komen in volle vertrouwen de nembutsu uit te spreken zonder enige twijfel dat we zullen bevrijd worden door het Mededogen van Amida, dan zullen wij ook uitbreken uit deze wereld van geboorte-en-dood. Dat op zichzelf is reeds de werking van Tathagata. Wanneer we tot dat besef komen, dan nemen we afstand van onze eigen inspanningen en berekeningen. Zo ook komen we tot harmonie met de Geloofte, uitgesproken vóór alle tijden en zullen we geboren worden in het Ware Land van Vervulling.

Woorden van Meester Shichiri (1835-1900)

naar de vertaling door Arai Toshikazu

Meester Shichiri zei : "Er zijn mensen die zeggen : 'Ik heb hette druk om uiteenzettingen over de leer bij te wonen; ik zal naar de tempel gaan wanneer ik met mijn werk klaar ben en over meer tijd beschik.' Die lui zijn zoals iemand die wenst een rivier over te steken, vóór die rivier blijft staan en wacht totdat het water ophoudt te stromen. Vermits het stromen van het water nooit ophoudt, zal dat 'werk' nooit klaar geraken. Er verschijnt immers meer werk zelfs voordat de helft van de onderneming klaar geraakt. Wanneer je inderdaad die rivier moet oversteken, dan waad of zwem je doorheen het opkomende water. Wanneer je inderdaad naar de Leer wil luisteren, dan trek je naar de tempel zelfs al moet je je verbintenissen en afspraken verwaarlozen. Je zou zelfs extra tijd moeten maken om iets op te vangen van een Dharma-uitzeenzetting die je gemist hebt. Rennyo Shonin zei : 'Je zou naar de Leer moeten luisteren al moest je je dagelijkse bezigheden laten vallen. Het is verkeerd te denken dat je naar de Leer kan luisteren zomaar tussen je dagelijkse bezigheden door.' "

Meester Shichiri zei : "We kunnen het goede niet in onszelf voortbrengen door onze eigen inspanningen. Maar wanneer we geleid worden door Namu Amida Butsu, kunnen we niet anders dan niet afgeleid worden van het morele pad, net zoals treinen op de rails getrokken worden door een locomotief. Maak het voor jezelf zeker dat je voortgetrokken wordt door de locomotief Namu Amida Butsu."

³ Hoofdstuk 11.

Bruno Van Parijs

VERTROUWEN IN DE NAAM

JS

Stelt u zich eens voor : je komt ergens, op een feestje of zo, en iemand vraagt je plotseling : Wie bent U ?

Dan zit er heel veel kans in dat je zal zeggen : "Mijn naam is zus en zo". Je gaat niet zeggen : " Oh, ik ben een veranderende configuratie van groeperingen die in hun ware zelfnatuur *sūnyatā* zijn", of "Eigenlijk ben ik maar een voorstelling die U zich maakt in uw geest". Neen, je antwoordt de vrager met je naam. En waarom ? Omdat je in je naam alles tracht samen te vatten wat je bent. In die naam ligt eigenlijk heel je geschiedenis vervat, alles wat je ooit meemaakte : de vreugdes, de pijnen, het verdriet, de verwondering, je verwachtingen, je glories, de flaters die je begaan hebt. Kortom, datgene dat je gemaakt heeft tot die persoon die je nu bent. Wat je eigenlijk tracht weer te geven is je essentie, datgene wat enkel op jou slaat en op niemand anders.

Eventjes terug naar onze vraagsteller. Je hebt hem je naam verteld en als reactie krijg je een soort "Ah ja" erop duidend dat hij nog altijd geen idee heeft wie je eigenlijk bent.

Er is een tijd geweest dat dit "Ah ja" anders klonk, een tijd waar namen nog iets betekenden, waar namen nog iets konden aantonen van de persoon. Namen sloegen terug op je beroep, b.v. *Jef de Molenaar* of *Joop de Visser*, of op je familie : *Jansen* (Janszoon) of *Petersen*, of op de plaats waar je vandaan kwam, b.v. *Bruno Van Parijs*.

Bij de Indianen kende men namen met een magisch karakter, zoals *Witte Buffel*, waarbij de drager van de naam zich de magische krachten toeëigende die met dit dier werden geassocieerd, of men kreeg pas een volwaardige naam nadat men eerst een aantal proeven had afgelegd, proeven waarbij het karakter van de persoon naarboven kwam. De naam die werd gegeven was dan een weergave van de beste of, in sommige gevallen, de slechtste karaktereigenschappen.

Wanneer je dan iemands naam vroeg, kon je al een en ander te weten komen over de persoon in kwestie. Als je een zak graan had en je wou meel, dan ging je naar *Jef de Molenaar* en niet naar *Joop de Visser*, want je WIST dat *Jef* je meel zou bezorgen terwijl *Joop* je graan als visvoer zou gebruiken. Je kon er als het ware op vertrouwen.

Laten we terug naar ons feestje gaan. Stel je voor, de persoon die je je naam gevraagd heeft wil je beter leren kennen. Hoe zal hij dan tewerk gaan? Als hij je werkelijk wil leren kennen, dan zal hij overal waar mogelijk informatie over je trachten te vinden om zich zo een beeld van je te kunnen vormen. Meer nog, hij zal zoveel mogelijk in je nabijheid vertoeven om zijn beeld aan de werkelijkheid te toetsen. Wanneer hij je dan lang genoeg kent, zal hij weten op welke manier hij op je kan vertrouwen.

Op dergelijke wijze is het eigenlijk ook gesteld met de "Naam" van de Boeddha :
Namu Amida Butsu.

Wanneer wij die Naam voor het eerst horen, dan reageren we ook met "Ah ja", eigenlijk niets wetend. Willen we echter de essentie van die Naam te weten komen, willen we te weten komen waarop we kunnen vertrouwen, dan moeten we trachten, in de mate van onze mogelijkheden, informatie te verzamelen omtrent de Naam. Maar belangrijker nog, en misschien het enige dat wezenlijk van belang is: we moeten omgang hebben met de Naam, er een relatie mee aangaan, we moeten hem toetsen aan de werkelijkheid !

Om dit stukje te eindigen zou ik nog een paar woorden van Shinran willen citeren: *"Betreffende de Nembutsu, niet werkzaamheid is werkzaamheid : dat is iets onbeschrijflijks, onverklaarbaars, onvoorstelbaars."* (Tannisho, hfdst. X)

Wie zou, na het horen van deze woorden, niet in de verleiding komen om Namu Amida Butsu te leren kennen ?

Gassho.

Namu Amida Butsu.

A glorious day
the blue, unclouded heaven.
Trees tremble with joy.

Marcus C.

Katrien Haemers

SHINJIN WAST WITTER

Dit is een van de pijnlijkste ogenblikken in een menselijk bestaan, waarnaast alle andere lijdensvormen van het menselijk bestaan verbleken. Het overtreft alle zelfkastijdingen die asceten ooit hebben kunnen bedenken.

Het betreft het maandelijks bezoek aan een wassalon. Als oefening voor het bereiken van de toestand van vrede bestaat er niets beter.

Probeer hier maar tussen de dampende heksenketels en het helse gedreun van deze mechanische paardekrachten de vrede des gemoeds te bereiken.

De vrede van het gemoed : wegrennen hiervandaan, de fiets op, naar buiten. Tussen bomen die zwiiggend naar de hemel reiken, uitwaaien in de verdrongen landen aan de Scheide, op klaterende klanken van Bach ten hemel gedragen worden, wegvloeien in kleuren van Turner en Monet...

Anjin zoeken in het lawaai van het dagelijks bestaan, het is niet zo moeilijk; er zijn veel geschikte middelen : meditatie, ervaren van stilte en schoonheid, van alleen-zijn en gemeenschap-zijn. Laat daar de gedachtengang maar stoppen. Maar daar stopt het niet.

Anjin is heilzaam, de mens heeft anjin nodig als zuurstof om te overleven.

Maar er is méér. Er is ook shinjin.

Anjin is mijn vrede, mijn rust, mijn wel-zijn ver van het lawaai en de onrust van de wereld. Shinjin is vrede in de wereld, in het lawaai van alle mogelijke heksenketels rondom en binnenin mij.

Shinjin houdt op te zoeken naar vrede, shinjin is open voor vrede en onvrede, voor lawaai en stilte, voor schoonheid en lelijkheid, voor muziek en krakeel.

Shinjin is een gemoedsgesteldheid van vrede, van aanvaarden en assumeren tegenover alles wat op ons afstormt, wat ons belegert of besluipt, agresseert of ondermijnt.

Shinjin houdt op onderscheid te maken tussen ik en de buitenwereld, tussen mijn vrede en de onvrede in mijn buitenwereld.

Shinjin is vrij-zijn, vrij van begeerte of afkeer. Vrij van spijt om wat voorbij is, vrij van ergernis om wat ons ontglipt, vrij van angst voor alles wat ons bedreigt vanbuitenaf. Maar ook vrij van ijdele dromerijen hoe mooi het allemaal wel zou kunnen zijn. Shinjin dooft mijn kolkende heksenketel, en de briesende en dampende machines worden herleid tot hun ware aard : ze wassen de was witter dan wit...

Maar shinjin is het allermoeilijkste. Het weze gezegd.

Anjin is gemakkelijker : koop een wasmachine en ga wandelen in de verdrinken Scheldelanden.

Als ik het wassalon buiten wandel, is er een sjofele volkswrouw die breed glimlacht : een shinjin-glimlach, noch min noch meer.

Hearing the first bird chirp
in the dawn, I can't help thinking of Amida.
Could He be a great wise bird
pecking away at my heart ?

Marcus C.

Kyoko Nishizaki

WAT BETEKENT DE NEMBUTSU VOOR MIJ ?

Mijn fundamenteel standpunt berust in de vraag wat de nembutsu NAMUAMIDABUTSU in mijn leven betekent. Met deze vraag in mijn geest en gericht op drie punten : de betekenis van de oorsprong van Amida's *Shinjin*, de Grote Praktijk en de Nembutsu-beoefenaar, wil ik proberen de betekenis van de Nembutsu NAMUAMIDABUTSU in dit artikel te verduidelijken.

I. De betekenis van de oorsprong van Amida Buddha's Shinjin

Mijn fundamenteel standpunt omvat ook de vraag hoe ik Sakyamuni's Leer in mijn dagelijks leven versta. Het is enkel wanneer deze vraag vanuit het volle leven benaderd wordt dat men de vraag hoe Amida's *Shinjin* oprijst kan beantwoorden. Wanneer men de Leer van Sakyamuni volgt, waarbij men vaststelt dat ze de gehele levensproblematiek omvat, dat de personaliteit van Sakyamuni, die na lange moeilijke praktijken Boeddha werd, zijn volle en indrukwekkende betekenis krijgt. Dit gaat veel verder dan de theoretische inhoud van de Leer, die objectief is en bijgevolg minder indruk maakt op het dagelijkse leven. Met andere woorden : zolang men zich niet totaal overlevert aan het volgen van Boeddha's levenshouding, komt men niet tot contact met de kern van de Leer, nl. het Grote Mededogen als inhoud van NAMUAMIDABUTSU. Of concreter uitgedrukt : wanneer men Sakyamuni's Leer enkel met het hoofd begrijpt maar niet met zijn ganse wezen, is het onmogelijk de zin van het oprijzen van Amida Buddha's *Shinjin* te vatten.

II. De Grote Praktijk

De zin van NAMUAMIDABUTSU, zoals men dit vat met z'n ganse wezen en niet enkel met zijn hoofd, is de Grote Praktijk. Ik zal trachten dit nauwkeuriger en concreter uit te leggen.

(1) De betekenis van Namuamidabutsu

Om te beginnen : wat betekent Amida Buddha voor ons ? "Amida Buddha is de bron via dewelke wij het pad van *jinen* (dharma van zo-heid : de ware werkelijkheid) leren kennen (Shozomatsu Wasan)." Anders uitgedrukt : Amida Buddha roept ons onophoudelijk om te verlangen in het Reine Land geboren te worden, d.i. te

ontwaken tot de ware werkelijkheid door middel van de Voortijdelijke Geloofte. Amida Buddha is daardoor niet een statisch symbool van absolute waarheid, maar de uitdrukking van de voortdurende werkzaamheid van het Mededogen. Dit verwoordt zich als Namuamidabutsu : de *Naam*. "Namu" is een noodzakelijk en essentieel onderdeel van de Naam. Oorspronkelijk had Namu de betekenis van 'toevlucht', maar in het Shinboeddhisme is het "de aansporing van de Voortijdelijke Geloofte die ons roept en aanzet tot vertrouwen" (KGSS II,34)⁴. De Naam, dit zijn de zes ideogrammen *na-mu-a-mi-da-butsu*, is niet zomaar de naam van Amida Buddha maar de voortdurende werkzaamheid van Amida Buddha's Grote Mededogen (de Kracht van de Voortijdelijke Geloofte). Hierin openbaart zich Amida's Grote Geloofte (de dingen zoals ze zijn in de werkzaamheid van de Voortijdelijke Geloofte). Dit is de Grote Praktijk, d.w.z. de betekenis van Namuamidabutsu.

(2) De betekenis van de 17de en 18de Geloftes

(a) De betekenis van de Zeventiende Geloofte

Naar het citaat over de vervulling van de Zeventiende Geloofte : "De Boeddha-Tathagata's in de tien richtingen en talrijk als de zandkorrels van de Ganges, zijn eensgezind in het prijzen van de majestatische kracht en de ondenkbaar diepe deugden van de Boeddha Oneindig Leven" (KGSS I,4), is de Zeventiende Geloofte de duiding dat Amida's Voortijdelijke Geloofte vervuld is. Ik wil nu trachten dit concreter te verklaren. Ontelbare Boeddha's in eensgezindheid, d.i. eensgerichtheid, als één, verwezenlijken Amida's voortijdelijke Geloofte, spreken de Naam Namuamidabutsu en prijzen de Geloofte-Kracht. Dit betekent dat de vele Boeddha's én Amida Buddha één zijn; ze hebben dezelfde Geloofte en mediteren in en over elkaar. Shinran Shonin vermeldt dit aspect als de "oceaan van het Ene Voertuig" (KGSS II,84). In deze Oceaan van het Ene Grote Voertuig ligt de vervulling van de Voortijdelijke Geloofte en is Amida geworden tot het voortdurend werkzame Mededogen : de Naam. Dit zijn de zes ideogrammen *na-mu-a-mi-da-butsu* en niet de vier ideogrammen *a-mi-da-butsu*. Zo is de betekenis van de Zeventiende Geloofte, nl. de Grote Praktijk.

Inderdaad, deze Oceaan van het Ene Voertuig wordt aangeduid als "de oceaan van Tathagata's Wijsheid is diep, uitgebreid, grens- en bodemloos. Hij kan niet gemeten worden door de mensen van de Twee Voertuigen; enkel Boeddha's kunnen hem vatten" (KGSS II,92). Dit houdt in dat aangezien deze praktijk onmogelijk is

⁴ De NL-citaten uit Kyogyoshinsho zijn genomen uit Shitoku's vertaling die in de loop van 1993 door De Simpele Weg zal gepubliceerd worden.

voor de mensen van de Twee of Drie Voertuigen, dit zeker voor ons het geval is en dat wij door onze Zelf-Kracht de Naam noch kunnen uitspreken noch prijzen. Het zeggen van de Naam, het prijzen van Amida's Geloofte-Kracht, namelijk de Grote Praktijk, kan enkel verricht worden door de ontelbare Boeddha's in de tien richtingen die deelachtig zijn aan Amida's Verlichting. Daardom is het uitspreken van Naam volgens de 17de Geloofte "Het zeggen van de Naam als handeling van Ware Vestiging [in de Geboorte]". Dit is de essentie van hetgeen Shinran schrijft in de introductie tot het tweede hoofdstuk : "De Grote Praktijk is het uiten van de Naam van de Tathagata van het Hinderloze Licht". Hierover gaat hij verder : "Deze Praktijk belichaamt al wat heilzaam is en omvat alle wortels van verdiensten; zo worden alle wezens vlug tot vervulling gebracht. Ze is de schatten-oceaan van de werkzaamheden van de Ware Zotheid, de Ene Werkelijkheid. Daarom wordt dit de grote Praktijk genoemd. Welnu, deze Praktijk ontspringt in de Geloofte van Groot Mededogen." (KGSS II,1).

(b) De betekenis van de Achttiende Geloofte

Wat betekent de nembutsu uitgesproken door de Boeddha's volgens de 17de Geloofte in werkelijkheid voor ons, levende wezens ? Kort uitgedrukt : de zin van die nembutsu ligt in het één-gedachtemoment van Shinjin.

In de mensen treft men aan wat men het geweten noemt. Dat geweten/bewustzijn maakt het mogelijk anderen te bedriegen, maar maakt het moeilijker zichzelf te bedriegen. Volgens mij betekent dit vooral dat er de Voortijdelijke Geloofte is, namelijk het verlangen alle wezens te brengen tot de wereld van zo-heid die vanaf het begin van de beginloze tijd in de diepste diepten van elk wezen aanwezig is.

Anders uitgedrukt : de Grote Praktijk Namuamidabutsu is steeds gericht geworden op wat vlees en bloed is. Ik denk dat het in elk van ons de geestelijke zin is, de spiritualiteit die diep in elk van ons aanwezig is en wordt tot de essentie van onze levenshouding. Deze religieuze zin maakt het elkeen mogelijk een spiritualiteit of een persoon van wijsheid te ontmoeten, maar ook te horen "hoe Boeddha's Geloofte oprijst... ontstaat en vervuld wordt", waardoor men vrij van twijfel wordt.

Horen is een zeer belangrijk aspect voor de levenshouding in het Shinboeddhisme. 'Horen' is niet enkel het luisteren naar uiteenzettingen over de Leer, maar is het ervaren in zijn ganse wezen van de ware werkelijkheid van de Voortijdelijke Geloofte. Wanneer men gehoord heeft "hoe Boeddha's Geloofte oprijst... ontstaat en

vervuld wordt" en alle twijfel geweken is, dan ontwaakt men voor het eerst tot de Voortijdelijke Gelofte van Geboorte in het Reine Land en wordt men onmiddellijk vervuld van Amida's deugden. Dat betekent dat men beseft dat men *gegrapen* is geworden door Amida's Gelofte sedert het begin van de beginloze tijd en dat men onophoudelijk door Boeddha's Kracht beschermd wordt ondanks het feit dat men in zichzelf niets dan blinde driften ervaart. 'Horen' is het ontwaken tot de diepe realisatie van Amida's Grote Mededogen (*ho no jinshin*) samen met de diepe realisatie van de eigen ware natuur (*ki no jinshin*). Bij het 'horen', dat meteen ook 'ontwaken' is, worden *ho no jinshin* en *ki no jinshin* gelijktijdig ervaren. Dit betekent dat men voor het eerst zich nederig opstelt tegenover het Boeddhachap én dat men Amida's Grote Mededogen huldigt. Dat is de inhoud van deze radicale religieuze ervaring die het **éne gedachte-moment van Shinjin** is. Inderdaad : 'horen' is het ervaren, beleven van Shinjin. 'Horen' en Shinjin zijn één. Met andere woorden : de nembutsu (het spreken van de Naam door alle Boeddha's naar de 17de Gelofte) en Shinjin (het moment dat het eigen gemoed vervuld wordt door Amida's gemoed) zijn één.

(wordt voortgezet)

AMIDA IN GEVAAR !

Onze lezers weten maar al te goed dat de boeddhistische gemeenschappen van België jaarlijks bijeenkomen te Mariemont om er gezamenlijk de Boeddha-dag te vieren. De Jikoji gemeenschap is daarbij altijd goed vertegenwoordigd geweest.

De boeddhistische puja's hebben er geregeld plaats gevonden vòòr het fraaie Boeddhabeeld. De laatste twee jaar kon men vaststellen hoezeer het Amida-beeld, net als de tienarmige elfhoofdige Kannon Bosatsu (Avalokitesvara) door metaalrot aangetast was. We hebben meermaals de aandacht van het Musée Royal de Mariemont op deze situatie gevestigd, maar hebben daarop enkel politico-administratieve reacties gekregen. Toch blijkt er nu iets wakker geschud te zijn. Dit jaar immers hebben wij de puja's gehouden vòòr de plaats waar het beeld gestaan had, zonder dat we iets precies over het lot van onze Daibutsu konden vernemen.

Het beeld zelf is een verkleinde versie van de beroemde Amida Daibutsu te Kamakura. Het werd in het begin van deze eeuw in opdracht van de Belgische industrieel Raoul Warocqué in Japan gegoten en in het park te Mariemont opgesteld, ten midden van de eeuwenoude bomen (waaronder zeldzame ceders) en de rododendron-boschages.

Helaas moest men enkele jaren terug vaststellen dat zowel de Boeddha als Kannon door corrosie aangetast werden. Of het iets te maken heeft met luchtvervuiling weten we niet, maar de corrosie vorderde snel. In 1989 werd het beeld grondig onderzocht door twee deskundigen van de Koninklijke Musea. Hun conclusie was dat beide beelden dringend en grondig dienden gerestaureerd te worden. Het Amida-beeld bleek er het ernstigst aan toe te zijn : geheel de ijzeren inwendige steunstructuur was aan het doorroesten. Daarbij waren torso en voetstuk door bronsrot zo erg aangetast dat een omvallen of instorten van het beeld lang niet denkbeeldig was. Kannon en de *torii* waren er niet beter aan toe.

Nadat deskundigen en budgetverantwoordelijken (want wie zal dat betalen : de Belgische staat, de Franse gemeenschap of de Waalse regio ?) alle mogelijke oplossingen onderzocht hadden werd uiteindelijk besloten de inwendige structuren te verwijderen en door nieuwe te vervangen. Ook het torso van het Amida-beeld zou volledig hergoten worden. De oppervlakte van de beelden zou schoon-gemaakt, behandeld en waar nodig hersteld worden, plus een nieuwe patina die

voor de toekomst een afdoende bescherming zou verzekeren. Zowel het hergieten van het torso als de herstellingen en de nieuwe patina zouden geschieden volgens traditionele procédés.

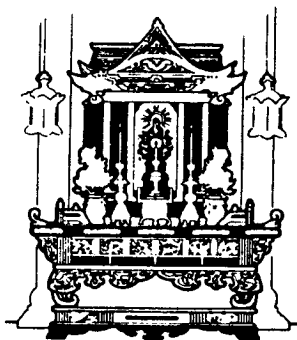
Het werk werd opgedragen aan de Fonderies d'Art Ghysels te Court-Saint-Etienne, een van de weinige in België nog bestaande bronsgieterijen.

Voor alle veiligheid werd het Amida-beeld in december 1991 weggenomen en vervoerd naar de gieterij. Hiervoor diende het Musée Royal de Mariemont 585.000 frank te betalen.

De gehele restauratie wordt geraamd op 12 miljoen, excl.BTW (wat o.i. een redelijk bedrag is). Het museum van Mariemont kan deze uitgave niet uit eigen zak bekostigen en de betrokken culturele autoriteiten doen alsof hun neus bloedt.

En dus liggen de prachtige Japanse bronzen beelden van Mariemont, Amida inclus, ontmanteld in de bronsgieterij te wachten totdat er sponsors opdagen.

Een meer Belgische oplossing kon blijkbaar niet gevonden worden...

A dead butterfly
crushed by motorway traffic :
surely a Buddha !

Marcus C.

Vragen Staat Vrij

Is het mogelijk heel in het kort mij te zeggen wat het Boeddhisme verstaat onder 'karma' ?

Karma betekent letterlijk 'handeling'. Het begrip heeft geen fatalistische inslag; wanneer het goed begrepen wordt, wordt het zelfs een bron van vreugde en verwachting, maar wanneer men karma verkeerd opvat wordt het een bron van wrevel. Tenzij men er een permanente verontschuldiging in ziet. Om alle misverstand over karma te vermijden, dient men drie aspecten duidelijk te stellen.

1. Geeft men aan karma de betekenis van louter "gevolg en oorzaak", dan is dit niet de boeddhistische visie. In deze zin wordt karma opgevat als zou er voor elke handeling een overeenstemmende tegen-handeling zijn; dat was een populair geloof bij niet-boeddhistische bevolkingsgroepen zowel binnen als buiten Indië. Maar ook heel wat "boeddhisten" hebben eeuwenlang het begrip karma in deze populaire zin verklaard. Vaak werd deze interpretatie aangewend om de mensen tot moraliiteit aan te zetten. Hier wordt dan de oorzaak/gevolg-wetmatigheid van karma aangewend als een upaya (geschikt middel).

2. Karma als objectieve universele waarheid werd door de Boeddha onderwezen als een essentieel onderdeel van de attitude resulterend uit de *Pratitya Samutpada*, de 'Keten van Oorzakelijkheid'. In het volksgeloof werden geluk en tegenslag uiterlijk en mechanisch gedetermineerd door goede en slechte handelingen in het verleden. In de boeddhistische visie worden de ervaringen van geluk en tegenslag, van goed en kwaad uitsluitend gedetermineerd door de innerlijke gemoedsinhoud, niet door uitwendige krachten. Daarom wordt duidelijk gezegd dat de basis van karma *cetana* (het denken, de denkvormen, de gedachteninhoud), wat betekent dat ons geluk of ongeluk in feite gecreëerd wordt door onze eigen wil of ons eigen bewustzijn. Het verleden determineert niet ons leven, maar enkel de *cetana* waarmee we in het tegenwoordige nu-moment geconfronteerd worden; en op datzelfde nu-moment creëren we toekomstig ervaren van geluk of ongeluk. Daardoor komt het dat in alle boeddhistische scholen zo'n sterke nadruk gelagd wordt op de noodzaak een 'zin in het leven' te scheppen.

3. In het Mahayana Boeddhisme wordt het begrip karma verder ontwikkeld en als subjectief verklaard. Alle handelingen verwekken bindingen en verblinding voor al diegenen die de Niet-Tweeheid niet beleven. Maar voor diegenen die inzicht verworven hebben in *prajñā* (wijsheid) is er geen enkele menselijke handeling meer die bindt en aldus bron van onvrede en onvrijheid wordt. Het menselijk leven is een reeks van handelingen in woorden, daden en gedachten, welke

'ongeluk' oplevert voor diegenen die in de verblinding van het centripetale ego vertoeven, maar datzelfde karma wordt de bron voor zin in het leven voor diegenen die zich bevrijd hebben van de fundamentele verblinding van zelf-heid.

Op de vraag of ons bestaan dan gedetermineerd door feiten voor onze geboorte ofwel of het afhangt van hetgeen we dag na dag *doen*, geeft de Boeddha zelf het antwoord.

Toen hij sprak over de Keten van Oorzakelijkheid, vermeldde hij drie foutieve traditionele denkwijzen :

1. dat het bestaan gedetermineerd wordt door onze handelingen in het verleden (fatalisme);
2. dat het bestaan beheerd wordt door een absoluut wezen (determinisme, predestinatie);
3. dat het bestaan zonder zin is (nihilisme).

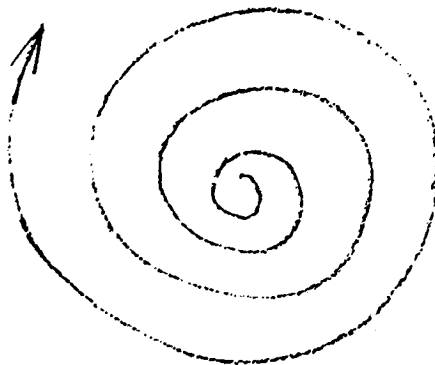
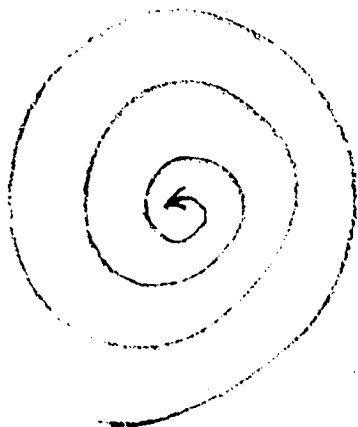
De Keten van Oorzakelijkheid, dat centrale punt voor het begrijpen van het Boeddhisme, was een nieuw inzicht in het bestaan; ze stelt vast dat de omstandigheden in ons bestaan te wijten zijn aan een veelvoudigheid van veranderende condities (het bestaan is niet gepredestineerd), maar dat de betekenis die wij geven aan de veranderende condities volkomen afhankelijk is van de innerlijke inspanningen die wijzelf doen naar een rijker innerlijk leven.

KARMA

centripetaal ego
bestaan in verblinding

BOEDDHA

centrifugale werkzaamheid
niet-zelfheid

BIBLIOTHEEK

Nieuwe aanwinsten nog niet in catalogoog

Shichiri - Words of Master ...	B.6 / 1173
Inagaki, Hisao - Shinran & Jodoshinshu	B.6 / 1174
Evdokimov, P. - La Femme et le Salut du Monde	M.3 / 1175
Schüssler, E. - Geen Stenen voor Brood	M.3 / 1176
Nichiren Shonin - Senji-sho	B.7 / 1177
Nichiren Shonin - Hoan-jo	B.7 / 1178
Nichiren Shonin - Daimoku-sho	B.7 / 1179
Coll. Nichiren-shu - A Phrase a Day	B.7 / 1180
Van Tijn, M. - Belofte en Catastrofe	M.3 / 1181
n.t.canon. - Das Neue Testament	M.3 / 1182
Schmithausen, L. - Buddhism and Nature	B.1 / 1183
Schmithausen, L. - Sentience of Plants	B.1 / 1184
Stufkens, H. - Heimwee naar God	0 / 1185
Shinran Shonin - Koso Wasan, Hinos dos Patriarcas	B.6 / 1186
Shinran Shonin - Hinos da Terra Pura, vol.2	B.6 / 1187
Ikeda, D. - Der chinesische Buddhismus	B.3 / 1189
aut.div. - Mélanges Bouddhistes et Chinois	B.1 / 1190
aut.div. - Reisen in Nippon	D.3.3 / 1191
Ishida H.- Myokonin O-Kura	B.6 / 1192
Murano S. - Parables of Lotus Sutra	B.7 / 1193
W. Rahula - Wat de Boeddha onderwees	B.2 / 1194
L. Wittgenstein - Tractatus Logico-philosophicus	F.1 / 1195
Sato T. - Awakening of Faith in Asahara Saichi	B.6 / 1196
Kruithof, J. - Jeugd voor de Muur	F.2 / 1197
Apichato Bhikkhu - Vipassana, Series Two	B.2 / 1198
Apichato Bhikkhu - Elements of Mind	B.2 / 1199
Maritain, J. - Le Paysan de la Garonne	M.3 / 1200
Hentze, C. - Le Culte de l'Ours ou du Tigre ...	D.1.2 / 1201
anon.(Jehovah's Getuigen) - Is de Mens ontstaan door...	M.3 / 1202
Rondelez, V. - Scheut : Zo begon het	M.3 / 1203
Whitlau, E. (ed.) - Tenachon	M.2 / 1204
Hildebrand, J. - China	D.4.2 / 1205
Bizalion, B. - Japan	D.4.3 / 1206
n.t.canon. - La Santa Biblia	M.3 / 1207
Brasch, K. - Japanischer Volksglaube	B.7 / 1208

JIKOJI-Nieuws

Düsseldorf

Van 2 tot en met 5 september had aldaar de 7de Europese Shin Conferentie plaats. Deze manifestatie ging gepaard met de plechtige inwijding van de Eko-ji Tempel, gesticht door Bukkyo Dendo Kyokai, het instituut opgericht door de industrieel Yehan Numata.

Eko-ji (Tempel van de Verdienste-overdracht, net zoals het tijdschriftje dat u in handen heeft) werd ingehuldigd door Zenmon Kosho Ohtani en is bijgevolg de derde tempel van de Jodo-Shinshu Hongwanji-ha in Europa. Deze plechtigheid werd bijgewoond door een groot aantal Duitse en Japanse prominenten. Aansluitend was er een *kikyo-shiki* (Bevestigingsceremonie) voor opname in de Shingemeenschap van nieuwe leden. Bij de acht kandidaten was er ook een getrouwe van Jikoji.

De eigenlijke conferentie bood eens te meer de gelegenheid heel wat bij te leren. Weliswaar hield niet elk spreker zich aan het vooropgestelde thema, maar de meeste 'papers' waren boeiend. Ook het werk van de discussiegroep zette heel wat aarde aan de dijk.

Onder de (vooraf ingeschreven) aanwezigen telde men 14 deelnemers uit Japan, 12 uit de USA, 4 uit Zwitserland, 7 uit Oostenrijk, 8 uit Duitsland, 3 uit België, 2 uit Polen en 1 uit Brazilië. Het werkelijke aantal lag natuurlijk veel hoger.

De tekst van de meeste lezingen zal gepubliceerd worden, hetzij in *The Pure Land* waar het om academisch materiaal gaat, hetzij in het nieuw op te richten tijdschrift *The Shin Buddhist* (voorlopige naam ?) waar het meer spiritueel gerichte lezingen betreft.

Ieders dank gaat naar de aanwezigheid van Zenmon Kosho Ohtani en Lady Yoshiko Ohtani. Dank ook aan Bukkyo Dendo Kyokai voor het beschikbaar stellen van de nodige ruimte en de nodige infrastructuur.

De volgende Shin Conferentie zal naar alle waarschijnlijkheid in 1994 te Warschau gehouden worden.

I.A.S.B.S.

Nu we het toch over Conferenties hebben : de volgende Conferentie van de *International Association of Shin Buddhist Studies* zal te Kyoto plaats hebben van 3 tot en met 5 augustus 1993, in de Otani Universiteit. Het thema luidt "Jodo Shinshu : The Ultimate Teaching of the Great Vehicle - Contextual Explorations of the Shin

Buddhist Tradition".

Inschrijvingen moeten ten laatste binnen zijn op 15 maart. Voor verdere inlichtingen kan men in Jikoji terecht, of rechtstreeks bij de organisatoren (IASBS Conference - Otani University - Koyama Kamifusa-cho, Kita-ku - Kyoto 603 Japan).

I.A.S.B.S. is een academische vereniging met zowat 400 leden hoofdzakelijk in Japan, Europa en Noord-Amerika. Ze is gewijd aan de studie van alle aspecten van Jodo-Shinshu.

13 x Shinran in Jikoji

In augustus zond Mevr. Kyoko Nishizaki, in Okayama (Japan), lerares aan het Women's College aldaar, ons een fraai geschenk. Het gaat om een kunstmap in traditioneel Japanse uitvoering, waarin 13 historische afbeeldingen van Shinran Shonin, o.a. het zg. Spiegelportret dat door de Shonin zelf zou getekend zijn (en dat in Jikoji rechts van het Amida-altaar hangt).

Mevr. Nishizaki, die geestelijke is in de Higashi Hongwanji, verzocht ons deze map onder het altaar te bewaren, d.i. in de altaarkast. Jammer genoeg is onze altaarkast niet diep genoeg om het waardevolle geschenk te bergen. We zoeken dus verder naar een geschikte plaats.

Mevr. Nishizaki neemt geregeld deel aan de conferenties van IABC en IASBS, en is bekend om haar niet-conventionele inzichten op de Jodo-Shinshu leer. Ook voor haar (net zoals voor talrijke hedendaagse Shingeestelijken Shitoku inbegrepen) geldt de nadruk op het eigen denken van Shinran veeleer dan op de post-Shinranse traditie.

In dit nummer van Eko drukken we de eerste helft af van een lezing die Kyoko Nishizaki enkele jaren geleden gehouden.

Cursussen

Zoals voorzien zijn de twee Jikoji-cursussen in september gestart. Ze lopen nog tot in mei '93, maar nu nog inpikken wordt per week moeilijker...

En we denken al aan het volgende seizoen...

F.B.V.B.

De Federatie van de Boeddhistische Verenigingen in België zit voorlopig zonder voorzitter, vermits Shitoku voor die functie zijn ontslag ingediend heeft. Om persoonlijke redenen : gezondheid, overwerk, maar ook uit noodzaak zich te concentreren op hetgeen er nog dient gedaan te worden in Jikoji en voor de publicaties.

De Federatie heeft nog geen opvolger aangeduid.

Shitoku's laatste optreden als voorzitter was de Wereldgebedsdag door de R.K. Egidiusgemeenschap georganiseerd van zondag 13 t/m 15 september te Leuven en te Brussel.

De Simpele Weg

Er wordt momenteel hard gewerkt aan de komende publicatie van Shinrans Kyogyoshinsho, waarvoor I.A.B.C. het financiële licht op groen heeft gezet.

Het verschijnen ervan mag verwacht worden in het voorjaar van 1993.

Pagode Tue Giac

Sommigen onder ons herinneren zich met dankbaarheid de contacten met de Viëtnamse boeddhisten van Luik. Maar vorig jaar hebben die pech gehad : het gebouw dat ze huurden op de Quai Mativa werd verkocht voor de som van 5 miljoen kosten inbegrepen, maar de Association Bouddhique de Liège, hun v.z.w. beschikte niet over de nodige middelen.

Kort geleden konden ze echter bij een openbare verkoop de hand leggen op een afgedankt politiecommissariaat van de stad Luik. Waarde 1.500.000, maar met de kosten komt dat op twee miljoen. Voeg daarbij het vooruitzicht van noodzakelijke verbouwingen (geraamd op 1 miljoen) en je begrijpt dat onze sympathieke vrienden de bodem van hun kas zitten uit te krabben.

Ze doen dan ook beroep op medewerking van Dharma-genoten en hopen dat hun Antwerpse vrienden hun verzoek zullen aanhoren. Schenkingen voor Tue Giac (Volkomen Wijsheid) kunnen hetzij via Jikoji hetzij rechtstreeks op rekening 340-0651801-96 op naam van Association Bouddhique de Liège a.s.b.l.

AAN AL ONZE LEZERS :

EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

VAN VREDE BINNEN EN BUITEN !

ROOSTER DER BIJEENKOMSTEN
Winter 1993

1992

Di 01.12 20 u. Sambutsuge (K)
Vr 04.12 20 u. Cursus Filo
Zo 06.12 10.30 Jodo-E¹- Shoshinge (Sh)
Di 08.12 20 u. Juseige (Ré)
Vr 11.12 20 u. Cursus Intro
Di 15.12 20 u. Junirai (D)
Vr 18.12 20 u. Cursus Filo
Di 22.12 20 u. Amida-kyo (H)
Di 29.12 20 u. Joya-E²- Shoshinge (Sh)

1993

Di 05.01 20 u. Sambutsuge (B)
Vr 08.01 20 u. Cursus Intro
Di 12.01 20 u. Memor.Zuiken Inagaki - Shoshinge (Sh)
Vr 15.01 20 u. Cursus Filo
Za 16.01 14.30 Ho-on Ko³- Shoshinge (Sh)
Di 19.01 20 u. Juseige (K)
Vr 22.01 20 u. Cursus Intro
Di 26.01 20 u. Junirai (Ré)
Vr 29.01 20 u. Cursus Filo

Di 02.02 20 u. Amida-kyo (D)
Vr 05.02 20 u. Cursus Intro
Di 09.02 20 u. Sambutsuge (H)
Vr 12.02 20 u. Cursus Filo
Zo 14.02 10.30 Nehan-E⁴- Shoshinge (Sh)
Di 16.02 20 u. Juseige (B)
Vr 19.02 20 u. Cursus Intro
Di 23.02 20 u. Junirai (K)

Di 02.03 20 u. Amida-kyo (Ré)
Vr 05.03 20 u. Cursus Filo
Di 09.03 20 u. Sambutsuge (D)
Vr 12.03 20 u. Cursus Intro

¹ "Feest van het Reine Land" : gedenkt de Verlichting van Gautama Buddha.

² Afscheid van het Jaar.

³ Gedachtenis van Shinran Shonins overlijden.

⁴ "Nirvana-dag" : gedachtenis van Gautama Buddha's intrede in het Parinirvana.

J I K O - J I
Tempel van het Licht van Mededogen

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME v.z.w.

Pretoriastraat 68
2600 Antwerpen-Berchem

Tel. 03/218.73.63
Fax 03/235.92.20

Verantwoordelijk uitgever: Sh.A.Peel, Leemputstraat 10, 2600 Antwerpen-Berchem
Overname toegelaten mits bronvermelding en bewijsexemplaar .

Sneldrukkerij Total Copy Service, Herentals